

DİRENEN, YARATAN, ÖRNEK OLAN, EYLEYEN BİR YEREL YÖNETİM

Tezcan KARAKUŞ ASLAN

Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yönetim Kurulu
Sekreter Üyesi
tezcan70@gmail.com

Büyümüş umutlar yaşanmış süreçlerle geziden aldığımız büyük ve inanılmaz bir enerjiyle 2014 yılında gerçekleşecek yerel seçimlere gidiyoruz. Haziran'da hepimize umut olan, dünyanın dikkatini çeken, bu biricik hareket çocuklarımızın özgür ve demokratik Türkiye'de yaşama hayallerinin mecburiyetiydi.

Gezi direnişi, özgürlüklerin kısıtlandığı, kamusal yaşantının daraltıldığı, sosyal yaşamın muhafazakar bir cendereye sıkıştırıldığı, demokrasiye özgürlüğe, söz söyleme hürriyetine sahip çıkmanın şiddetle bastırılmaya çalışıldığı, kadınların özgürlüklerinin yok edildiği, çocuklarımızın 4+4+4 eğitim

sistemiyle bizden çalınmaya çalışıldığı, ne yiyeceğimize ne içeceğimize, kaç çocuk yapacağımıza karışıldığı, gece yarısı baskını ile ODTÜ'de ağaçların kesildiği, Atatürk Orman Çiftliği'nin bağrına hançer gibi saplanan Başbakanlık binasının yapıldığı, parklarımızın, kamusal alanlarımızın yok edildiği, ülkenin akciğerleri olan ormanların rant uğruna katledildiği, nefessiz bırakılmaya çalışıldığımız günler Türkiye'sinde bir umut fırtınası gibi esti. Yerel yönetim seçimlerine açılan

yelkenlerimizi doldurdu. Bu açıdan 2014 yerel seçimleri hem umutlarımızın, hem de AKP Hükümetinin yönelimini de belirleyecek.

Gezi direnişi sonrasında 1970'li yıllarda, biriktirdiğimiz, İstanbul'da Ahmet İsvan, Kocaeli'de Erol Köse, Ankara'da Vedat Dalokay, Fatsa'da Fikri Sönmez'in yarattığı Toplumcu Belediyecilik

deneyimlerinin ışığında, kamusal alanlarının yeniden kullanımı için çözüm önerileri üreten yerel yönetimlerde katılımcılık talebini yükselten, park forumlarından yükselen doğrudan demokrasi nüveleri, yerel iktidar aygıtı olan yerel yönetimlerde artık yeni bir dönemi işaret ediyor. Artık gündelik hayatımızın, kent yaşantımızın,

kuşatıldığı bir süreçte, yerel yönetimleri bir direniş hattı olarak örmek mümkündür: Yaşamın zenginleştirilmesinde, kamusal alanların çoğaltılmasında, kültürel mirasın korunmasında, sosyal konutun yeniden işlevlenmesinde, engellilerin toplumsal hayata katılmasında, kent ekonomisinin katılımcı biçimde şekillenmesinde. Kenti yaşamak, geliştirmek bir çocuk büyütme benzer. Karşılıksız emek, koşulsuz sevgi ister. Ve hep sizden bir şey taşır,

kimi zaman insanlığını, ideallerinizi, öfkelerinizi, yenilgilerinizi, umutlarınızı umutsuzluklarınızı, kavuşmalarınızı, geçmişinizi, anılarınızı, kimliğinizi yansıtır. Kimbilir belki de o muzip haliyle “Ben bu kentin anasıyım” diyen Vedat Dalokay, yerel yöneticilere, bir kente karşı nasıl davranılacağına çok ince mesajlarını göndermişti.

Toplumsal belediyecilik yaklaşımını hala 70’li yılların deneyimleri üzerinden tartıştığımız bu günlerde, bir umut olacak toplumcu belediye yönetimleri ve hizmetlerini, bütünlüklü bir şekilde göremiyorsak, o ince mesajların yerini bulamadığıdır. İnce mesajların bir türlü yerini bulamadığı bir siyasal atmosferde 2014 yerel seçimleri bu mesajların kendini anlatma direnişi olacak ve baskıcı otoriter AKP hükümetine karşı yerel seçimden çok, genel seçim havasında geçecek. Bu süreçte ihtiyacımız olan, sahici katılımları sağlayan, insan öncelikli politikaları hayata geçiren, Atatürk Orman Çiftliğinin, ODTÜ yolunun mücadelesini aynı zamanda belediyenin hizmetinin temel taşları olarak gören, bir direniş belediyeciliğidir.

Sokağımızın temizliği ile yaşantımızın özgürlüğü de, halkımızın isyanı da yerel yönetimlerin direnme ve hizmet alanıdır. Ankara’da Meslek Odaları’nın yürüttüğü kentsel toplumsal mücadele sürecinde, Saraçoğlu Mahallesi, Atatürk Orman Çiftliği, ODTÜ yolu, Cumhuriyet Dönemi mimari mirasının korunması, kentlerimizin kimliklerinin değiştirilmesi, plan değişiklikleri ile rant artırımları, kentsel dönüşüm de yerinden edilmeler, barınma hakkı, görülmemiş, duyulmamış, bilinmemişse, direnişin belediyeler ölçeğinde anlamadığının göstergesidir.

Parklarda yükselen

forumlardan, kente dair çıkan önermelerin dikkate alınmaması, dahası görülmemesi, park düzenlemelerinden, kamusal alan düzenlemelerine kadar, yaşamın bir parçası olan direniş kültürü ve mekanına dair küçük ölçeklide olsa çözümlerin üretilmemiş olması da direniş sürecinde belediyeciliğin ne anlama geldiğinin hissedilmemiş olmasındadır. Önümüzdeki süreç, kentsel ölçekte yürüyecek direnişlerin boy göstereceği zaman zaman patlayacağı, bir dönem olacak. Bu dönemde yerel yönetimlerin, yeni bir yaşam, başka bir kent hayali, var olan sistemin içerisinde direnişle ve dayanışmayla öreerek çıkartması önemlidir. Kendi yaşamları için, idealleri için kendi yerel iktidarlarını kuramayanlar kendi direnişlerini yapamayanlar dahası kendisi direniş olamayanlar asla hayata tutunamazlar.

Bugün Gezi Parkı bize başka bir hayatın ve kentin mümkün olabileceğini gösterdi. AKP hükümeti ve neo liberaller bu gelişen hayattan, demokrasiden, paylaşımdan, siyaset yapma tarzından, korktu. Bütün baskılara rağmen inatla büyüyen bu “yeni hayat” hareketi, derinlerinde neo-liberal ekonomik politikaların sonuçlarına karşı isyanı barındırmaktadır. Bu isyanın 2014 yerel seçimlerinde direnişe dönüşmesi ve elle tutulur gözle görülür hale gelmesi gerekir. Bizim bütün hayallerimizi yaşayacağımız, tüm Türkiye’ye umut ve örnek olacağı bir belediye deneyimine

ihtiyacımız vardır. Bu 2014 yerel seçimlerinin en elzem konusudur. Statükodan, reel politikadan uzak, direnen, yaratan örnek olan, eyleyen bir yerel yönetim...

